

- 2) Prawo Unii, a w szczególności dyrektywę Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/66/WE z dnia 11 grudnia 2007 r., i dyrektywę Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienioną dyrektywą 2007/66, a także zasady równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego, które nie dopuszcza zmiany mającego powagę rzeczy osądzonej wyroku sądu tego państwa członkowskiego, który orzekł w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności aktu instytucji zamawiającej, bez rozpatrzenia kwestii, której zbadanie przewidywał wcześniejszy wyrok Trybunału, wydany w odpowiedzi na wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony w ramach postępowania w przedmiocie tej skargi o stwierdzenie nieważności. Jednakże jeśli obowiązujące krajowe normy proceduralne obejmują możliwość dokonania przez sąd krajowy zmiany orzeczenia mającego powagę rzeczy osądzonej, aby doprowadzić do zgodności sytuacji stworzonej wskutek tego wyroku z wcześniejszym prawomocnym krajowym orzeczeniem sądowym, które było już znane sądowi, który wydał ten wyrok, jak również stronom w postępowaniu, w którym on zapadł, wówczas rozwiązanie to, zgodnie z zasadami równoważności i skuteczności, stosowane na takich samych warunkach, musi przeważać, aby doprowadzić do zgodności sytuacji z prawem Unii w wykładni nadanej wcześniejszym wyrokiem Trybunału.

(¹) Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 lipca 2019 r. — Bayerische Motoren Werke AG/Komisja Europejska, Freistaat Sachsen

(Sprawa C-654/17 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Regionalna pomoc inwestycyjna — Pomoc dla dużych projektów inwestycyjnych — Pomoc w części niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Artykuł 107 ust. 3 TFUE — Konieczność pomocy — Artykuł 108 ust. 3 TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 800/2008 — Pomoc przekraczająca próg indywidualnego zgłoszenia — Zgłoszenie — Zakres wyłączenia grupowego — Odwołanie wzajemne — Dopuszczenie interwencji przed Sądem Unii Europejskiej — Dopuszczalność)

(2019/C 319/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Bayerische Motoren Werke AG (przedstawiciele: M. Rosenthal, G. Drauz i M. Schütte, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher, A. Bouchagiar i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Freistaat Sachsen (przedstawiciel: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie główne oraz odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską związane z odwołaniem głównym.

- 3) Freissaat Sachsen pokrywa koszty własne związane z odwołaniem głównym.
- 4) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Bayerische Motoren Werke AG i Freistaat Sachsen związane z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 94 z 12.3.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Sprawa C-659/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Pomoc w zakresie zatrudnienia — Zwolnienie ze składek na ubezpieczenie społeczne związanych z umowami o szkolenie i pracę — Decyzja 2000/128/WE — Systemy pomocy przyznanej przez Włochy w zakresie działań wspierających zatrudnienie — Pomoc w części niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Zastosowanie decyzji 2000/128/WE względem przedsiębiorstwa świadczącego na zasadzie wyłączności usługi lokalnego transportu publicznego bezpośrednio powierzone mu przez gminę — Artykuł 107 ust. 1 TFUE — Pojęcie „zakłócenia konkurencji” — Pojęcie „wpływu na wymianę handlową” między państwami członkowskimi)

(2019/C 319/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Strona pozwana: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Sentencja

Z zastrzeżeniem ustaleń, jakich powinien dokonać sąd odsyłający, decyzję Komisji 2000/128/WE z dnia 11 maja 1999 r. w sprawie systemów pomocy przyznanej przez Włochy w zakresie działań wspierających zatrudnienie należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do przedsiębiorstwa takiego jak przedsiębiorstwo uczestniczące w postępowaniu głównym, które świadczyło na zasadzie wyłączności bezpośrednio powierzone mu przez gminę usługi lokalnego transportu publicznego i korzystało z obniżek składek na ubezpieczenie społeczne przewidzianych w uregulowaniach krajowych, które to uregulowania na mocy tej decyzji zostały uznane za częściowo niezgodne z zakazem ustanowionym w art. 107 ust. 1 TFUE.

(¹) Dz.U. C 52 z 12.2.2018.